

पानियम - क्रमांक तेवीस

करारानंतर तो कपटाने वागेल

Jeff Pippenger

2026-03-20

दानियेल अकरावा अध्याय, चोवीसावा वचन, “काळ” या शब्दाद्वारे मूर्तिपूजक रोम सर्वोच्च रीतीने राज्य करील त्या कालखंडाची ओळख करून देते. भविष्यवाणीच्या अनुप्रयोगात एक “काळ” ३६० वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि त्या वर्षाची सुरुवात प्राचीन इतिहासातील सर्वात प्रसिद्ध नौदलयुद्धापासून—इ.स.पू. ३१ मधील अॅक्टियमच्या युद्धापासून—झाली. याहून मोठी आणि रणनीतिकदृष्ट्या अधिक परिष्कृत अशी इतर नौदलयुद्धे झाली होती, तरीही मार्क अँटोनी आणि क्लिओपात्रा यांच्याशी असलेल्या संबंधामुळे अॅक्टियम हेच सर्वाधिक प्रतीकात्मक नौदलयुद्ध ठरले. ऐतिहासिक महत्त्वाच्या दृष्टीने, दानियेल ११:४० च्या पूर्ततेतील बर्लिन भिंतीचे पतन, आणि प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायाच्या पूर्ततेतील ९/११ मधील ट्विन टॉवर्स, यांसारखेच; कारण जेव्हा देव आपल्या भविष्यवाणीच्या वचनाची पूर्तता करण्यासाठी ऐतिहासिक घटनांची निवड करतो, तेव्हा तो ती अशा रीतीने करतो की ज्यामुळे शक्य तितक्या मोठ्या प्रेक्षकवर्गाचे लक्ष वेधले जाते.

आणि त्याच्याबरोबर केलेल्या संधीनंतर तो कपटाने वागेल; कारण तो वर येईल आणि थोडक्या लोकांच्या साहाय्याने बलवान होईल. तो शांततेने प्रांतातील अतिसमृद्ध स्थळांवरही प्रवेश करील; आणि जे त्याच्या पितरांनी केले नव्हते, किंवा त्याच्या पितरांच्या पितरांनीही केले नव्हते, ते तो करील; तो त्यांच्यामध्ये लूट, अपहरण केलेला माल आणि संपत्ती वाटून टाकील; होय, तो काही काळासाठी दृढ किल्ल्यांविरुद्ध आपल्या योजना आखील. दानियेल ११:२३, २४.

उरियाह स्मिथ रोम आणि वचन तेवीसमधील मक्कब्यांमधील संधीविषयीची आपली निरीक्षणे समाप्त करताना, त्या वचनातील अल्प लोकांविषयी टिप्पणी करतो.

“त्या काळी रोमन लोकसंख्या अल्प होती, आणि त्या शब्दाचा अर्थ दर्शवितो त्याप्रमाणे, त्यांनी कपटाने किंवा चातुर्याने कार्य करण्यास आरंभ केला. आणि याच बिंदूपासून ते पुढे ज्या सामर्थ्याच्या उच्च शिखरावर पोहोचले, त्या दिशेने त्यांनी सातत्यपूर्ण आणि वेगवान उन्नती केली.”

“[चोवीसावा श्लोक उद्धृत].”

“रोमच्या दिवसांपूर्वी राष्ट्रांनी मौल्यवान प्रांत आणि समृद्ध प्रदेश आपल्या ताब्यात घेण्याची जी नेहमीची पद्धत होती, ती युद्ध व विजय यांद्वारेच होती. आता रोमने असे करावयाचे होते, जे पितरांनी किंवा त्यांच्या पितरांनीही कधी केले नव्हते; म्हणजे, हे अधिग्रहण शांततामय मार्गांनी स्वीकारायचे होते. यापूर्वी कधीही न ऐकलेली अशी ही प्रथा आता सुरू झाली की, राजे आपल्या राज्यांचा वारसा रोमनांना देऊन जात. अशा प्रकारे रोमच्या ताब्यात मोठमोठे प्रांत आले.

“आणि जे अशा प्रकारे रोमच्या अधिपत्याखाली आले, त्यांना त्यापासून काही अल्प लाभ झाला नाही. त्यांच्याशी सौजन्याने व सौम्यतेने वर्तन करण्यात आले. जणू काय शिकार व लूट त्यांच्यामध्ये वाटून दिली गेली. त्यांचे त्यांच्या शत्रूपासून संरक्षण करण्यात आले, आणि त्यांनी रोमन सत्तेच्या संरक्षणछायेखाली शांती व सुरक्षिततेत विश्रंती घेतली.

“या वचनाच्या उत्तरार्धासंबंधी, बिशप न्यूटन यांनी दुर्गावर आक्रमण करण्याऐवजी दुर्गामधूनच युक्त्या आखण्याची कल्पना मांडली आहे. हेच रोमन लोकांनी त्यांच्या सात टेकड्यांच्या बलवान नगर-दुर्गातून केले. ‘अगदी एका काळाकरिता;’ निःसंशयपणे तो एक भविष्यसूचक काळ, ३६० वर्षे. ही वर्षे कोणत्या बिंदूपासून मोजावीत? बहुधा पुढील वचनात दृष्टीस आणलेल्या घटनेपासून.” Uriah Smith, Daniel and the

Revelation, 272, 273.

स्मिथ पुढे असे म्हणतो आणि इ.स.पू. ३१ मधील अँक्टियमच्या युद्धास त्या तीनशे साठ वर्षांच्या प्रारंभबिंदू म्हणून ओळखतो. पंचविसावे वचन उद्धृत केल्यानंतर स्मिथ पुढीलप्रमाणे विधान करतो.

“२३ व २४ व्या पदांद्वारे आपल्याला यहूदी व रोमन यांच्यामधील इ.स.पू. १६१ मधील कराराच्या या बाजूला, म्हणजे रोमने सार्वत्रिक प्रभुत्व संपादन केलेल्या काळापर्यंत आणण्यात येते. आता आपल्या समोर असलेले हे पद दक्षिणेकडील राजावर, म्हणजे इजिप्तवर, चालविण्यात आलेल्या एका जोमदार मोहिमेचे आणि महान व पराक्रमी सैन्यांमध्ये झालेल्या एका लक्षणीय युद्धाचे दृश्य आपल्या दृष्टीस आणते. याच काळाच्या सुमारास रोमच्या इतिहासात अशा घटना प्रत्यक्ष घडल्या काय? — होय, घडल्या. ते युद्ध इजिप्त व रोम यांच्यामधील युद्ध होते; आणि ती लढाई अँक्टियमची लढाई होती. या संघर्षास कारणीभूत ठरलेल्या परिस्थितींचा आपण संक्षेपाने विचार करू या.”

“[मार्क] अँटोनी, ऑगस्टस सीझर आणि लेपिडस यांनी ज्युलियस सीझरच्या मृत्यूचा सूड उगविण्याची शपथ घेतलेले त्रिमूर्ती-शासन स्थापन केले. या अँटोनीने ऑगस्टसची बहीण ऑक्टविया हिच्याशी विवाह करून ऑगस्टसचा मेहुणा झाला. अँटोनीला शासकीय कामकाजासाठी इजिप्तमध्ये पाठविण्यात आले; परंतु तेथे तो इजिप्तची भ्रष्ट राणी क्लिओपात्रा हिच्या कपटकला व मोहिनीचा बळी पडला. तिच्याविषयी त्याच्या मनात उत्पन्न झालेली आसक्ती इतकी प्रबळ होती की, अखेरीस त्याने इजिप्तच्या हितसंबंधांचा स्वीकार केला, क्लिओपात्राला प्रसन्न करण्यासाठी आपल्या पत्नी ऑक्टवियाला नाकारले, तिच्या लोभतृष्णेची पूर्तता करण्यासाठी प्रांतामागून प्रांत तिच्या हवाली केले, रोमऐवजी अलेक्झांड्रिया येथे विजयसमारंभ साजरा केला, आणि इतरही प्रकारंनी रोमन लोकांचा असा अपमान केला की ऑगस्टसला आपल्या देशाच्या या शत्रूविरुद्ध युद्धात त्यांना मनःपूर्वक सहभागी करून घेणे काही कठीण गेले नाही. हे युद्ध वरकरणी इजिप्त आणि क्लिओपात्रा यांच्या विरोधात होते; परंतु प्रत्यक्षात ते अँटोनीच्या विरोधात होते, जो त्या वेळी इजिप्तच्या व्यवहारांच्या अग्रस्थानी उभा होता. आणि त्यांच्या वादाचे खरे कारण असे होते, असे प्राइडॉक्स म्हणतो, की त्यांपैकी कोणीही रोमन साम्राज्याच्या केवळ अर्ध्या भागावर संतुष्ट राहू शकत नव्हता; कारण लेपिडसला त्रिमूर्ती-शासनातून पदच्युत केल्यावर ते आता त्या दोघांमध्येच उरले होते, आणि प्रत्येक जण संपूर्ण साम्राज्याचा स्वामी होण्याचा निश्चय करून, त्याच्या ताब्यासाठी त्यांनी युद्धाचा फास टाकला.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 273.

भविष्यसूचक दृष्ट्या, अँक्टियमची लढाई रविवार कायद्याची ओळख करून देते, कारण तिने स्मिथ यांनी वर्णन केल्याप्रमाणे, मूर्तिपूजक रोमचे “सार्वत्रिक प्रभुत्व” प्रस्थापित करणाऱ्या तीन भौगोलिक अडथळ्यांपैकी तिसऱ्या अडथळ्यावरील विजयाचे प्रतिनिधित्व केले. मूर्तिपूजक रोमप्रमाणेच, जेव्हा पापल रोमचा तिसरा अडथळा रोम शहरातून दूर करण्यात आला, तेव्हाच 538 मध्ये पापल रोमचे “सार्वत्रिक प्रभुत्व” सुरू झाले. ते दोन साक्षीदार रविवार कायद्याविषयी, त्या ठिकाणी आणि त्या काळी बोलतात जेव्हा आधुनिक रोम बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे आणि सातवे दोन्ही राज्य जिंकते, आणि असे करताना, आपल्या तिसऱ्या अडथळ्यावरही विजय मिळवते; अशा प्रकारे बेचाळीस प्रतीकात्मक महिन्यांसाठी “सार्वत्रिक प्रभुत्व” प्रस्थापित करते.

आणि त्याला मोठमोठ्या गोष्टी व निंदात्मक वचने बोलणारे तोंड देण्यात आले; आणि त्याला बेचाळीस महिने कार्य करित राहण्याचा अधिकार देण्यात आला. प्रकटीकरण 13:5.

इजिप्ताविरुद्ध रोम

रोमच्या ऑगस्टसने इजिप्त व क्लिओपात्रा यांच्या विरुद्ध केलेल्या युद्धाची संदेशापरक गती मार्क अँटोनीच्या बंडाने प्रेरित झाली होती, आणि त्या संदेशापरक गतींनी संदेशापरक आवश्यकतेनुसार रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी दर्शविल्या जाणाऱ्या संदेशापरक गतींचे प्रतिनिधित्व केलेच पाहिजे.

अॅक्टियम येथे रोमने इजिप्तवर विजय मिळविला; ही अशी एक सत्ता होती, जी एका बंडखोर पुरुष आणि एका अपवित्र स्त्री यांच्या संधानाने बनलेली होती. अँटनी आणि क्लिओपात्रा यांचे संधान हे चर्च आणि राज्य यांचे संयोजन आहे. अॅक्टियम येथे ऑगस्टीनच्या रोमने चर्च आणि राज्य यांच्या एका अपवित्र संयोगाने प्रतिनिधित्व केलेल्या सत्तेवर विजय मिळविला.

पशूची प्रतिमा

क्लिओपात्रा ही अँटनीशी संलग्न झालेल्या, रोमचे प्रतीक असलेल्या, भ्रष्ट झालेल्या चर्चचे प्रतिनिधित्व करते. उरियाह स्मिथ यांनी असे म्हटल्याप्रमाणे, क्लिओपात्रा त्यांच्या नातेसंबंधावर राज्य करणारी होती, जेव्हा त्यांनी असे नमूद केले की अँटनी “क्लिओपात्रा, इजिप्तची विलासी राणी, हिच्या कला व मोहिनीचा बळी पडला.” अँटनी आणि क्लिओपात्रा यांनी दर्शविलेल्या चर्च व राज्याच्या संधिने क्लिओपात्रा ही त्या नातेसंबंधात राज्य करणारी सत्ता असल्याचे ओळख पटविली; म्हणून, त्यांच्या नातेसंबंधाने दर्शविलेला चर्च व राज्याचा संयोग हा पशूच्या प्रतिमेच्या व्याख्येला अनुरूप ठरतो—म्हणजे चर्च व राज्य यांचा असा संयोग की ज्यात स्त्री त्या नातेसंबंधावर नियंत्रण ठेवते. अॅक्टियमने लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे पूर्वप्रतिरूप दर्शविले.

ऑगस्टस हा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थानांवर विजय मिळवणाऱ्या पोपसत्तेचे प्रतिनिधित्व करतो. मार्क अँटनी हा पृथ्वीवरील पशूच्या रिपब्लिकन शिंगाचे प्रतीक आहे, आणि क्लिओपात्रा ही प्रोटेस्टंट शिंगाचे प्रतीक आहे. अँटनी आणि क्लिओपात्रा हे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी एकत्र येतात आणि अजगराप्रमाणे बोलतात. क्लिओपात्रा आणि अँटनी हे दोघेही अजगरशक्तीची प्रतीके आहेत, आणि जेव्हा ते रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पूर्णपणे एकत्र जोडले जातात—तेव्हा ते अजगराप्रमाणे बोलतात.

अजगरहरु

ग्रीस आणि इजिप्त ही दोन्ही भविष्यवाणीच्या दृष्टीने अजगरशक्तीचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि अँटनी हाही अजगरशक्तीचे प्रतिनिधित्व करित होता. दानियेल अकरामध्ये इजिप्त हा दक्षिण होता आणि ग्रीस हा पश्चिम होता. अलेक्झांडरचे राज्य चार भागांत विभागल्यानंतर इजिप्त प्टोलेमी प्रथम याने ताब्यात घेतले. त्यानंतर प्टोलेमी प्रथम हा दक्षिणेचा पहिला भविष्यवाणीतील राजा झाला, आणि क्लिओपात्रा ही इजिप्तमधील शेवटची प्टोलेमिक शासक होती. प्टोलेमीचा जन्म मॅसिडोन येथे झाला होता, जे अलेक्झांडर महानाचे जन्मस्थान होते.

मॅसिडोन हे उत्तर ग्रीसमध्ये होते, आणि त्यांनी आपल्या वंशपरंपरागत उत्पत्तीचा दावा ग्रीक पौराणिक वीरांपासून असल्याचा केला. दक्षिण ग्रीसच्या नगर-राज्यांनी मॅसिडोनियन लोकांना दक्षिण ग्रीसच्या हेल्लेनिस्टांपेक्षा अधिक बर्बर मानले. मॅसिडोनियनांची राज्यपद्धती राजेशाही होती, आणि अथेन्स, स्पार्टा, थीब्स, करिंथ इत्यादी दक्षिणेकडील नगर-राज्ये (पोलिस) दक्षिण व मध्य ग्रीस तसेच एजीअन बेटांमध्ये होती. या पोलिसांमध्ये अनेकदा लोकशाही, अल्पसत्ताक किंवा मिश्र प्रकारची राज्यव्यवस्था आढळत असे, तर मॅसिडोन हे बलवान राजवंश (आर्गीड्स) असलेले केंद्रीकृत राजतंत्र होते. तरीसुद्धा, ते सर्व हेल्लेनिस्ट होते, आणि जेव्हा रोम इतिहासात उदयास आले, तेव्हा त्यांनी हेल्लेनिस्टांना ग्रीक असे संबोधले. क्लिओपात्रा ही प्टोलेमी वंशातील शेवटची शासक होती, जी मॅसिडोन, म्हणजेच उत्तर ग्रीसच्या प्रदेशातील ग्रीकांच्या उत्तर राज्याच्या राजेशाही वंशाचे प्रतिनिधित्व करित होती.

दक्षिणेचा राजा

अलेक्झांडरचे राज्य चार भागांत विभागले गेले तेव्हा टॉलेमी पहिल्यापासून सुरू झालेल्या टॉलेमिक राज्याची क्लिओपात्रा ही अंतिम शासक होती. अॅक्टियमच्या युद्धात टॉलेमिक राज्याचा, म्हणजेच दक्षिणेच्या राजाचा शब्दशः अर्थाने असलेल्या त्या राज्याचा, अंत झाला. त्यानंतरचा दक्षिणेचा राजा हा आध्यात्मिक इजिप्त असणार होता, ज्याचे प्रतिनिधित्व फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या इतिहासात नास्तिक फ्रान्सने केले.

आणि त्यांची प्रेते त्या मोठ्या नगराच्या रस्त्यावर पडून राहतील; ज्याला आध्यात्मिक अर्थाने सदोम आणि मिसर असे म्हणतात, जिथे आपल्या प्रभूलाही वधस्तंभावर खिळण्यात आले. प्रकटीकरण 11:8.

अलेक्झांडरच्या राज्याच्या विभागणीच्या संदर्भात प्रत्यक्ष इजिप्त हा प्रत्यक्ष दक्षिणेचा राजा होता; परंतु आध्यात्मिक इजिप्त हे प्रत्यक्ष दिशेमुळे नव्हे, तर इजिप्तच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांमुळे दक्षिणेचा राजा म्हणून दर्शविले गेले आहे.

दक्षिण आणि पश्चिम

क्लिओपात्रा ही त्या राज्याची शेवटची टॉलेमिक शासक असल्यामुळे, भविष्यवाणीनुसार ती ग्रीक (पश्चिम) आणि इजिप्त (दक्षिण) अशा द्विगुण सत्तेचे प्रतीक होती; तर त्यानंतरचा, आणि मग आध्यात्मिक अर्थाने दक्षिणेचा राजा, फ्रान्स असेल, जोही द्विगुण सत्ता असून प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये इजिप्त व सदोम या रूपाने दर्शविला आहे. सदोमची स्वैराचारिता पश्चिमेतील क्लिओपात्राच्या स्वैराचारितेशी सुसंगत आहे, आणि दक्षिणेतील क्लिओपात्रा इजिप्तच्या नास्तिकतेशी सुसंगत आहे. दक्षिणेच्या शेवटच्या शब्दशः राजाचे हे द्विगुण स्वरूप दक्षिणेच्या पहिल्या आध्यात्मिक राजाशी सुसंगत होते.

अॅक्टियमची लढाई ही अँटनीच्या रोमच्या अजगराची आणि क्लिओपात्राच्या दक्षिण व पश्चिमेच्या अजगराची एक अशुद्ध युती होती. अँटनी आणि क्लिओपात्रा हे एक चर्च आणि एक राज्य यांचे प्रतिनिधित्व करतात; म्हणून रोमचा ऑगस्टस याने अॅक्टियम जिंकणे हे अशा प्रकारच्या विजयाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यात पशूच्या प्रतिमेचे प्रतिरूप ठरणाऱ्या अशुद्ध द्विगुणित संघावर रोम प्रबळ ठरतो. तीनशे साठ वर्षांनंतर, दानिएल 11:24 च्या पूर्ततेत, कॉन्स्टन्टाईनने रोमचे पूर्व आणि पश्चिम असे विभाजन केले, पश्चिमेत रोमची स्त्री ठेवून रोमचा पुरुष पूर्वेकडे हलविला. अॅक्टियमच्या लढाईत, तीनशे साठ वर्षांच्या एका “काळा”नंतर, दक्षिण आणि पश्चिम यांवरील विजयाने पूर्व आणि पश्चिम यांच्या विभाजनाचे प्रतिरूप दाखविले. यापूर्वीच्या एका संघर्षात अँटनीला पूर्वेकडील रोम आणि ऑगस्टसला पश्चिमेकडील भाग देण्यात आला होता; म्हणून अॅक्टियमने पूर्व आणि पश्चिम यांना एकत्र आणले, पण केवळ एका “काळा”पुरते.

इ.स.पू. 31 आणि 330

येशू नेहमी आरंभाच्या साहाय्याने अंताचे दृष्टांत देतो; म्हणून इ.स.पू. 31 मधील अॅक्टियमचे जिंकणे हे इ.स. 330 मध्ये साम्राज्याच्या पूर्व व पश्चिम अशा विभागणीचे प्रतीक ठरते. इ.स.पू. 31 मधील अॅक्टियम हे इ.स. 330 मध्ये समाप्त झालेल्या 360 वर्षांच्या कालखंडातील ओमेगाचे अल्फा होते. इ.स.पू. 31 आणि इ.स. 330 ही दोन्ही वर्षे दानियेल अकरा अध्यायातील सोळावा आणि एकेचाळिसावा वचनांत दर्शविलेल्या लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक आहेत.

आणखी एक प्रतीक

रोमचा अँटनी, दक्षिणेतील व पश्चिमेतील क्लिओपात्रासोबत संलग्न होऊन, पशूच्या प्रतिमेच्या त्यांच्या द्विगुणित ऐक्यामध्ये एक त्रिगुणित युती दर्शवितो. क्रूस हाही रविवारच्या कायद्याशी, आणि म्हणून अॅक्टियम व 330 यांच्याशीही संलग्न आहे. क्रूसावर चर्च व राज्य यांच्या द्विगुणित ऐक्याचे प्रतिनिधित्व यहूदी (भ्रष्ट चर्च) यांनी रोम (राज्य) यांच्यासोबत मिळून ख्रिस्ताचा वध केला, यामध्ये दिसून येते. क्रूसावरील त्या ऐक्यातील तिसरा पक्ष बरअब्बा याने प्रतिनिधित्व केला आहे, जो एक खोटा ख्रिस्त होता; त्याच्या नावाचा अर्थ “पित्याचा पुत्र” असा होतो. खरा संदेष्टा असलेल्या ख्रिस्ताच्या विरोधात पाहता, बरअब्बा प्रतीकात्मकरीत्या एक खोटा संदेष्टा आहे. रोम म्हणजे अँटनी होता, आणि दक्षिणेतील व पश्चिमेतील क्लिओपात्रा यांनी यहूदी व बरअब्बा यांचे प्रतिनिधित्व केले.

क्रूस एलियाहासोबत कर्मेल पर्वतावरही सुसंगत ठरतो, जिथे खरा की खोटा संदेष्टा कोण, याविषयी निवड करावयाची होती. त्या वेळी खोटा संदेष्टा हा द्विगुणित प्रतीक होता, ज्यामध्ये बालचे संदेष्टे आणि वनदेवतेचे याजक यांचा समावेश होता. बाल हा पुरुष देवता आहे, आणि वनदेवतेचे याजक स्त्री देवता अशतारोथ हिचे प्रतिनिधित्व करित होते.

क्रूसावरचे यहूदी हे स्त्री देवता अशतारोथ होते, आणि दुःखभोगी पुरुषाच्या बनावट रूपातील बारब्बास हा पुरुष देवता बाल होता.

क्लिओपात्रा ही दक्षिणेची राणी आणि पश्चिमेची राणी अशा दोन्ही स्वरूपांत होती. अँटोनी हा रोमची प्रतिमा होता, ज्युलियसच्या हत्येचा सूड उगवण्याची शपथ घेतलेल्या त्रिगुण विजयसत्तेचा एक भाग होता. ज्युलियसचा तेवीस जखमांनी झालेला मृत्यू, दानियेल अकराच्या चाळीसाव्या वचनाच्या परिपूर्तीत, 1798 मध्ये पोपसत्तेला झालेल्या प्राणघातक जखमेचे प्रतिनिधित्व करित होता. अँक्टियम येथील ऑगस्टीन त्या प्राणघातक जखमेच्या बरे होण्याचे प्रतिनिधित्व करतो. अँटोनी आणि क्लिओपात्रा मरतात तेव्हा ती जखम बरी होते. अँटोनी आणि क्लिओपात्रा हे संयुक्त संस्थानांतील त्या पशूच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करतात, जी एक त्रिगुण भविष्यवाणीमय सत्ता आहे आणि जी पृथ्वीच्या पशू व त्याच्या दोन शिंगांनी बनलेली आहे. अँटोनी हा तिचा एक भाग आहे आणि क्लिओपात्रा उर्वरित दोन भागांचे प्रतिनिधित्व करते. ते अँटोनीचे रोम असो किंवा क्लिओपात्रेचा मिसर व ग्रीस असो, बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य संपुष्टात येते त्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ते एकत्र मरतात. भविष्यसूचकदृष्ट्या, अँटोनीच्या संबंदात क्लिओपात्रा ही चर्चकौशल्य आणि राज्यकारभारकौशल्य यांचे मिश्रण आहे, ज्यात चर्चकौशल्य राज्यकारभारकौशल्याला मोहित करून त्यावर नियंत्रण ठेवते.

दुसऱ्या मृत्यूचे प्रकारदर्शक प्रतिरूप

आणखी एका भविष्यवाणीपर स्तरावर, क्लिओपात्राचे ज्युलियस सीझर व मार्क अँटोनी यांच्याशी असलेले संबंध हे दोन वेळा दर्शवितात की क्लिओपात्राची चर्चकला रोमन साम्राज्याच्या राज्यकलेशी संबंदात आहे. दानिएल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनाच्या पूर्ततेत, तिच्या पहिल्या प्रतीकात्मक मृत्युसमयी, इ.स. १७९८ मध्ये ज्युलियसने तिला सोडून दिले; आणि नंतर दानिएल अकराव्या अध्यायातील पंचेचाळीसाव्या वचनाच्या पूर्ततेत, अँक्टियम येथे, तिला मदत करणारा कोणीही नसताना तिचा अंत होतो. चाळीसावे वचन हे बरे होऊ घातलेल्या तिच्या पहिल्या प्राणघातक जखमेचे अल्फा आहे, आणि पंचेचाळीसाव्या वचनातील ओमेगा येथे तिला तिचा दुसरा आणि अंतिम मृत्यू प्राप्त होतो.

सोळाव्या ते बावीसाव्या वचनांतील रोमच्या चार सत्तांप्रमाणे, बायबलमधील प्रतीक म्हणून क्लिओपात्राला संदर्भानुसार एकापेक्षा अधिक अर्थ आहेत. राजेशाही पाठबळ काढून टाकण्यात आले तेव्हा ज्युलियसने इ.स. १७९८ मध्ये तिला सोडून दिले, आणि त्यानंतर रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तिची प्राणघातक जखम बरी होते; परंतु प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजे अखेरीस तिला अग्नीने नष्ट करतात, जेव्हा तिचा दुसरा आणि अंतिम मृत्यू होतो.

क्लिओपात्रा ही फारोच्या इजिप्तमधील नास्तिकता आणि ग्रीसच्या धार्मिक तत्त्वज्ञानाने दर्शविलेल्या द्वैधस्वरूपाची प्रतीक आहे. तिचे हे द्वैधस्वरूप इजिप्तच्या राज्यकौशल्याचे आणि ग्रीसच्या चर्चकौशल्याचे प्रतिनिधित्व करते. ग्रीक धार्मिक तत्त्वज्ञानाचे प्रतिनिधित्व ग्रीक देवी अथेना हिच्याद्वारे केले जाते, जिची प्रतिमा तिच्या मंदिरात, पार्थेनॉन असे म्हणविल्या जाणाऱ्या स्थळी, प्रतिष्ठित करण्यात आली होती. अथेना ही ज्ञानाची प्रतीक आहे, आणि स्त्री म्हणून ती दैवी शिक्षणाच्या विरोधात मानवी शिक्षणाच्या धर्माचे प्रतिनिधित्व करते.

संयुक्त संस्थानांची दोन शिंगे म्हणजे रिपब्लिकनवाद आणि प्रॉटेस्टंटवाद होत, ज्यांचे फ्रान्समध्ये मिसर आणि सदोम यांद्वारे प्रतीकात्मक निदर्शकत्व करण्यात आले होते. मिसर हे राज्यकारभारकौशल्य आहे आणि सदोम हे मंडळीकारभारकौशल्य आहे; म्हणून रिपब्लिकनवादाचा संबंध मिसरशी येतो आणि प्रॉटेस्टंटवादाचा सदोमशी. रिपब्लिकनवाद म्हणजे मिसर आहे आणि प्रॉटेस्टंटवाद म्हणजे सदोम व ग्रीस आहेत. मानवी शिक्षणाचे प्रतीक ग्रीक देवी अथेना आहे, जिचे मंदिर पार्थेनॉन होते; त्याचा आधुनिक जुळा नमुना नॅशव्हिल, टेनेसी येथील पार्थेनॉन मंदिरात आढळतो. संयुक्त संस्थानांमध्ये रविवारच्या कायद्याच्या वेळी रिपब्लिकन शिंगाशी संलग्न होणाऱ्या भ्रष्ट मंडळीचे प्रतीक क्लिओपात्रा, अशतारोथ, सलोमे आणि सदोम या रूपांत दर्शविले जाते.

क्लिओपात्रा ही फरओनचा नास्तिकवाद आणि ग्रीकांचा धर्म यांचे चित्रण करते. नास्तिकवादाच्या तत्त्वज्ञानाबरोबर येणारा धर्म म्हणजे ग्रीक शिक्षणाची उपासना होय. येशू नेहमीच प्रारंभाच्या साहाय्याने शेवटाचे चित्रण करतो, आणि बागेत जे झाड खाण्यास मनाई केलेले होते ते बरे-वाईटाच्या ज्ञानाचे झाड होते; ते ग्रीक तत्त्वज्ञानाच्या धर्माचे प्रतीक आहे, ज्याला सिस्टर व्हाइट "higher education" असे संबोधतात. ख्रिस्त आणि सैतान यांच्यातील महान संघर्षात ते क्लिओपात्राच्या ज्ञानप्रधान ग्रीक धर्माला खऱ्या शिक्षणाचा भ्रष्ट व बनावट पर्याय म्हणून ओळखते आणि अधोरेखित करते.

नॅशव्हिल, टेनेसी यास "दक्षिणेचे अथेन्स" असे म्हटले जाते, आणि क्लिओपात्रा दक्षिणेची शेवटची प्रत्यक्ष राणी होती. दक्षिणेच्या त्या शेवटच्या राणीने दक्षिणेच्या पुढील आणि पहिल्या आध्यात्मिक राजाचे प्रतिरूप दर्शविले, ज्याची पूर्तता नास्तिक फ्रान्समध्ये झाली. नास्तिक फ्रान्स संयुक्त संस्थानांचे प्रतिरूप दर्शवितो, जिथे नॅशव्हिल, टेनेसी येथे, "दक्षिणेचे अथेन्स" मध्ये, अथेना देवतेसाठी असलेले पार्थेनॉन मंदिर प्रतीकात्मक रीतीने दर्शविलेले आहे. ते मंदिर नॅशव्हिलमधील 2500 वेस्ट एण्ड येथे स्थित आहे. पंचवीस हा अंक मत्तय पंचविसाव्या अध्यायातील तीन दृष्टांतांच्या बंद दरवाजाचे प्रतिनिधित्व करतो. क्लिओपात्रा, "दक्षिण" आणि "पश्चिम" या दोन्हीची राणी म्हणून, दक्षिणेच्या अथेन्समध्ये तिच्या "अंतास" येते.

अॅक्टियम, क्लिओपात्रा, ऑगस्टस आणि अँटोनी यांविषयीच्या या विचारांसह आपण दानिएल अकरावा अध्याय, चोविसाव्या वचनापासून ते तिसाव्या वचनापर्यंत पुन्हा वळतो. कदाचित, या उताऱ्याचा सर्वात अस्पष्ट भाग तो आहे, जेव्हा ते एकाच मेजावर असत्य बोलतात.

आणि या दोन्ही राजांची अंतःकरणे दुष्टता करण्याकडे लागलेली असतील, आणि ते एकाच मेजावर बसून असत्य बोलतील; परंतु ते सफल होणार नाही; कारण शेवट नेमलेल्या वेळेलाच होईल. दानियेल 11:27.

या वचनातील नेमलेला काळ 330 आहे, जो चोवीसाव्या वचनातील "काळ" याचा अंत आहे. हा नेमलेला काळ संयुक्त संस्थानांसाठीच्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि तो जगासाठी मानवी कृपाकाळाच्या समाप्तीचेही प्रतिनिधित्व करतो. रविवारच्या कायद्यापूर्वी, ज्यांच्या अंतःकरणात दुष्ट कृत्य करण्याचा हेतू होता असे ते दोन राजे एका मेजावर एकमेकांशी असत्य बोलतील. दानियेल अकराव्या अध्यायातील सोळावे आणि एकेचाळीसावे वचन यांतील रविवारच्या कायद्यापूर्वी, दोन राजे एका मेजावर असत्य बोलतील, परंतु त्यांचे असत्य सफल होणार नाही. एकमेकांशी असत्य बोलणारे ते दोन राजे कोण आहेत? त्या विचाराचे उत्तर देण्यापूर्वी, या मालिकेत आपण यापूर्वी विचार केलेल्या काही प्रतीकात्मक बाबींची मी आपल्याला आठवण करून देईन.

चार रोमी शासक कोणत्या संदर्भात विचारात घेतले जातात यानुसार विविध भविष्यसूचक प्रतीकांचे प्रतिनिधित्व करतात. जरी ते रोमी शासक असले, तरी प्रतीक म्हणून ते मूलतः प्राचीन यहूदाच्या भविष्यसूचक इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात, कारण ते सेल्युसिडांच्या अधिपत्यातून रोमी अधिपत्याकडे संक्रमण पावत होते.

पोम्पेई हा एक सेनापती होता आणि त्यानंतरचे पुढील तीन रोमन शासक सर्व सीझर होते. ज्युलियसचा ऑगस्टसशी असलेला संबंध, दोन त्रिमूर्ती-संघटनांद्वारे, दोन त्रिगुणी संघटनांचे प्रतिनिधित्व करतो—पहिली अनधिकृत, दुसरी अधिकृत. विशिष्ट संदर्भामध्ये हे चारही शासक रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतात. पोम्पेईने गौरवशाली देश जिंकला; ज्युलियस, ज्याचे प्रतिनिधित्व तेवीस भोसकून केलेल्या जखमांनी केले आहे, तो पहिला देवदूत आहे, कारण तो पहिला सीझर आहे; आणि तो तिसऱ्या देवदूताचे प्रतिरूप आहे, जो तिबेरियस होता. क्रुसावरील तिबेरियस, जो रविवारचा कायदा आहे, त्याचेही प्रतिनिधित्व तेवीस या संख्येने केले जाते, कारण तेवीस ही संख्या ऐक्यप्राप्तीचे प्रतिनिधित्व करते; आणि क्रुस हा ख्रिस्ताच्या कार्यातील अत्यंत आवश्यक भाग आहे, ज्याद्वारे त्याने आपल्या देवत्वाला आपल्या मानवतेशी एकरूप केले. म्हणून, ज्युलियस आणि तिबेरियस हे पहिला आणि तिसरा संदेश आहेत, ज्यांचे प्रतिनिधित्व तेवीस या संख्येने केले जाते.

ज्युलियस हा हॉलीवूडच्या आख्यायिकांमध्ये जसा अनेकदा रंगविला जातो तसा रोमान्टिक व्यक्तिमत्त्व नव्हता; तो सत्तेवर झडप घालणारा निर्दयी मनुष्य होता. टायबेरियस हा ज्युलियसपेक्षाही अधिक वाईट होता, कारण त्याची नीचता या वचनातही संबोधित केलेली आहे; हिब्रू वर्णमालेतील शेवटचे अक्षर बावीसावे आहे आणि पहिले अक्षर एक आहे. अल्फा हे ओमेगापेक्षा लहान आहे, आणि टायबेरियसची नीचता बावीसाव्या वचनात स्थित आहे, जे हिब्रू वर्णमालेतील शेवटचे अक्षर आहे; आणि ज्युलियस व टायबेरियस यांनी दर्शविलेल्या त्या दोन नीच व्यक्तींमध्ये ऑगस्टस होता. ऑगस्टस हा रोमच्या सामर्थ्य व प्रतिष्ठेच्या गौरवाच्या उच्चतम शिखराचे प्रतिनिधित्व करतो. पहिल्या व तिसऱ्या संदेशाच्या विरुद्ध म्हणून त्याचे प्रतिनिधित्व तेराव्या अक्षराने केले आहे, जे बंडखोरीचे प्रतीक आहे. ऑगस्टसने अँटनी व क्लिओपात्रा यांच्या बंडखोरीचा पराभव करून आपले राज्य सुरक्षित केले; ती रोमच्या इतिहासातील सर्वात प्रसिद्ध बंडखोरी होती.

ऑगस्टस ही ती रोमन सत्ता आहे जिने तिसरा अडथळा जिंकला, आणि असे करताना त्याने रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व केले, तसेच प्रकटीकरण अध्याय तेरा मधील बंडाच्या बेचाळीस प्रतीकात्मक महिन्यांदरम्यान राज्य करणारी रोमन सत्ता दर्शविली. रविवारच्या कायद्यापूर्वी ठेवला असता, पॉम्पेई हा 1798 आणि 1989 दोन्ही ठरतो, ज्यामुळे पॉम्पेई हा इ.स.पू. 219 ते 217 या काळात झालेल्या चौथ्या सीरियन युद्धाचा शेवट करणाऱ्या अँटिओकस मॅग्नसचे प्रतीक ठरतो, आणि हे अध्याय अकराव्या दहाव्या वचनाच्या पूर्ततेत येते. त्यानंतर ज्युलियस सीझर हा अकरावे आणि बारावे वचन, तसेच सीमारेषेच्या युद्धाशी, म्हणजे इ.स.पू. 217 मधील राफिया येथील युद्धाशी, संरेखित होतो. तेथे ज्युलियस हाही अँटिओकस मॅग्नसच आहे, आणि ऑगस्टस सीझर हाही पंधराव्या वचनातील पॅनियमच्या युद्धात अँटिओकस मॅग्नसच आहे. मग सोळाव्या वचनात टायबेरियस हा रविवारचा कायदा आहे, परंतु तेथे तो अँटिओकस मॅग्नस नाही, कारण तेथे तो पॉम्पेई आहे; कारण येशू नेहमी शेवटाची सुरुवातीद्वारेच मांडणी करतो. हे वचन सेल्यूसिड साम्राज्याच्या समाप्तीची नोंद करते, जी बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्यरूपाने संयुक्त संस्थानांच्या समाप्तीचे प्रतिरूप आहे.

रोमच्या चार राज्यकर्त्यांच्या संदर्भात आणखी अनुरूपता प्रस्थापित करावयाच्या आहेत, आणि ती रेषा चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास दर्शविते. तेविसाव्या वचनातील मक्कबींची रेषाही चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास स्पष्ट करते. त्यानंतर चोवीसाव्या वचनात, मूर्तिपूजक साम्राज्यवादी रोमची कथा एका कालावधीद्वारे—तीनशे साठ वर्षांनी—प्रतिनिधीत केली आहे. चोवीसाव्या वचनापासून ते तिसाव्या वचनापर्यंत दर्शविण्यात आलेली रोमन इतिहासाची रेषाही चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाचेच एक चित्रण आहे. ती एकतीसाव्या वचनात समाप्त होते, जेव्हा विषय मूर्तिपूजक रोमकडून पोपशाही रोमकडे बदलतो. मूर्तिपूजक रोम अद्याप त्या वचनात आहे, परंतु तेथे ते बायबल भविष्यवाणीतल्या चौथ्या राज्यरूपाने नव्हे, तर इ.स. ५३८ मध्ये ज्याने पोपशाहीला सिंहासनावर बसविले त्या राजकीय सत्तेच्या रूपाने दर्शविले आहे. इ.स. ५३८ मध्ये पोपशाहीने रविवारचा कायदा संमत केला, म्हणून एकतीसावे वचन सोळाव्या आणि एकेचाळीसाव्या वचनांशी अनुरूप ठरते. चोवीसाव्या वचनाने अँक्टियमच्या लढाईचा आणि त्या रेषेशी संबंधित इतिहासाचा परिचय करून दिला.

चोवीसावे वचन हे पगन रोमने तीनशे साठ वर्षे सर्वोच्च राज्य करणे केव्हा आरंभ केले हे दर्शविते, आणि मग एकतीसाव्या वचनात पोपसत्ताक रोम बारा शेंदश वर्षे सर्वोच्च राज्य करू लागतो. या रेषेचा आरंभ आणि शेवट ख्रिस्ताची, अल्फा आणि ओमेगा, ही सही धारण करतो. या वचनांमध्ये मार्क अँटनी, क्लिओपात्रा आणि ऑगस्टस सीझर यांचा इतिहास आपल्याला दिसतो. सोळाव्या वचनात पगन रोमने इ.स.पूर्व 65 मध्ये सेल्यूसिड साम्राज्य जिंकले, आणि नंतर इ.स.पूर्व 63 मध्ये यहुदा जिंकला. इ.स.पूर्व 31 मधील अँक्टियमचा तिसरा अडथळा, इ.स.पूर्व 65 मधील सेल्यूसिडांच्या पहिल्या अडथळ्यांद्वारे प्रतिरूपित केल्याप्रमाणे, इजिप्तच्या राज्याचा अंत दर्शवितो. पुन्हा एकदा, आपण पहिला आणि शेवटचा यांची सही पाहतो. इ.स.पूर्व 65 हा तीन अडथळ्यांपैकी पहिला होता आणि तो उत्तराच्या राजाच्या जिंकण्याचे प्रतिनिधित्व करीत होता, आणि इ.स.पूर्व 31 हा तीन अडथळ्यांपैकी तिसरा होता आणि तो दक्षिणाच्या राजाच्या जिंकण्याचे प्रतिनिधित्व करीत होता. यहुदा, या तीन अडथळ्यांपैकी मधला अडथळा म्हणून, इ.स.पूर्व 63 मध्ये पोम्पेई आला तेव्हा यरुशलेमच्या भिंतींच्या आत यादवी युद्ध अनुभवत होता. दुसरा

अडथळा हा बंडखोरीचे प्रतीक आहे.

इ.स. ५३८ मध्ये, पोपसत्ताधारी रोमसमोरील तिसरा अडथळा रोम नगरातून हाकलून देण्यात आला. तो अडथळा म्हणजे गोथ होते, आणि तेथेच बायबलमधील भविष्यवाणीतील पाचवे राज्य आरंभ झाले; नेमके जिथे चौथे राज्य समाप्त झाले होते. आणि जसे चौथे राज्य त्याच्या तिसऱ्या अडथळ्याच्या वेळी आरंभ झाले होते, तसेच मिसरचे राज्य पराभूत झाले, जसे सेल्युसिड राज्याच्या पहिल्या अडथळ्यात पूर्वछायित करण्यात आले होते. यावरून हे ओळखता येते की चोवीसाव्या वचनापासून ते तिसाव्या वचनापर्यंत आढळणारी भविष्यसूचक साक्ष, ही अशी एक रेषा दर्शविते जी चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासातही शोधली जाणे आवश्यक आहे. या कारणास्तव, मार्क अँटनी, क्लिओपात्रा, ज्युलियस सीझर, पॉम्पे आणि ऑगस्टस सीझर यांच्याद्वारे दर्शविलेल्या विविध भविष्यसूचक संबंधांचा विचार करणे अत्यावश्यक आहे.

तर जेव्हा ते एका मेजावर बसून असत बोलतात, तेव्हा चोवीसाव्या ते तिसाव्या वचनांपर्यंतच्या उताऱ्यातील सर्वांत अस्पष्ट भाग तोच आहे काय?

आणि या दोन्ही राजांच्या अंतःकरणात दुष्कर्म करण्याचीच इच्छा असेल, आणि ते एका मेजावर बसून असत बोलतील; परंतु ते सफल होणार नाही: कारण शेवट अद्याप नेमलेल्या समयीच होणार आहे. दानियेल ११:२७.

उरियाह स्मिथ या दोन्ही राजांची ओळख मार्क अँटनी आणि ऑगस्टस सीझर अशी करून देतो.

“सत्तावीसावे वचन उद्धृत केले”

“अँटनी आणि सीझर पूर्वी मैत्रीच्या संधीत होते. तरीही मैत्रीचा आव आणून ते दोघेही सार्वत्रिक अधिराज्याच्या आकांक्षेने आणि कारस्थानांनी प्रेरित होते. एकमेकांबद्दल आदर व मैत्री असल्याच्या त्यांच्या घोषणा या ढोंगी लोकांच्या वचने होत्या. ते एकाच मेजावर बसून असत बोलत होते. अँटनीची पत्नी आणि सीझरची बहीण ऑक्टोव्हिया हिने, अँटनीने तिला घटस्फोट दिला त्या वेळी, रोमच्या लोकांसमोर जाहीर केले की, तिने त्याच्याशी विवाह करण्यास केवळ या आशेने संमती दिली होती की तो सीझर आणि अँटनी यांच्यामधील ऐक्याची हमी ठरेल. परंतु तो सल्ला सफल झाला नाही. फूट पडली; आणि त्यानंतर उद्भवलेल्या संघर्षात, सीझर पूर्णपणे विजयी झाला.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 276.

जेव्हा ऑक्टोव्हियाने आपले अँटनीबरोबरचे लग्न हे ऐक्याच्या प्रतिज्ञेप्रमाणे असल्याचे ओळखले, तेव्हा त्याने त्या वैवाहिक संधीची ओळख करून दिली, जी यापूर्वी अकराव्या अध्यायात इ.स.पू. सुमारे 252 मध्ये हेलेनिस्टिक युगातील बेरेनिस हिचे सेल्युसिड राजा अँटिओकस II थिओस याच्याशी झालेल्या विवाहाद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली होती. बेरेनिस ही टॉलेमी II फिलाडेल्फस याची कन्या होती. ऑक्टोव्हिया आणि बेरेनिस या राजनैतिक विवाहांचे, किंवा भविष्यवाणीच्या दृष्टीने, करारांचे प्रतिनिधित्व करतात. पाचव्या ते दहाव्या वचनांमध्ये दक्षिणी व उत्तरी राज्यांमधील राजनैतिक विवाहाचा इतिहास दर्शविला आहे, आणि जेव्हा मार्क अँटनी व ऑक्टोव्हियन, जो नंतर ऑगस्टस सीझर म्हणून ओळखला गेला, यांनी त्या विवाहाची व्यवस्था केली, तेव्हा त्यांनी राज्याचे पूर्व व पश्चिम असे विभाजनही केले.

ब्रुंडिसियमचा करार (इ.स.पू. 40) हा जवळजवळ उद्भवलेल्या यादवी युद्धानंतर द्वितीय त्रिमूर्तीतील तणाव सोडविण्यासाठी मार्क अँटनी आणि ऑक्टोव्हियन (नंतर ऑगस्टस) यांच्यामधील वाटाघाटींनी साधलेला समझोता होता. यात रोमन प्रदेशांचे विभाजन करण्यात आले (अँटनी—पूर्व, ऑक्टोव्हियन—पश्चिम), आणि अँटनीचा ऑक्टोव्हिया (ऑक्टोव्हियनची बहीण) हिच्याशी विवाह होऊन त्या करारावर शिक्कामोर्तब झाले. इ.स.पू. 39 मध्ये त्रिमूर्तीच्या मूळ पाच वर्षांच्या कालावधीची मुदत संपली. अँटनी 300 हून अधिक जहाजांसह इटलीकडे निघाला; त्यांना प्रारंभी ब्रुंडिसियम येथे उतरून देण्यास नकार देण्यात आला, म्हणून शेवटी त्यांनी टॅरेंटम येथे नांगर टाकला. अँटनीच्या सैन्याची ऑक्टोव्हियनच्या सैन्याशी आणि त्याउलट लढण्याची अनिच्छा यामुळे दीर्घ मध्यस्थीनंतर ऑक्टोव्हियन तेथे त्याला भेटला. ऑक्टोव्हियाने मध्यस्थ म्हणून महत्त्वाची भूमिका बजावली आणि अँटनीला सेक्टस पॉम्पेईविरुद्ध

ऑक्टोवियनला पाठिंबा देण्यास प्रवृत्त केले. त्यांनी त्रिमूर्तीचे नूतनीकरण आणखी पाच वर्षासाठी (इ.स.पू. 32 पर्यंत) केले; त्यानुसार अँटनीने ऑक्टोवियनला 120 जहाजे दिली, बदल्यात आश्वासित सैन्य मिळणार होते (जे ऑक्टोवियनने नंतर रोखून धरले).

इ.स.पू. ३२ मध्ये त्या दोन प्रतिस्पर्ध्यांमध्ये उघड फूट पडली. प्रचारामुळे, अँटनीचा पूर्वेकडील केंद्रबिंदू (क्लिओपात्रासह), आणि ऑक्टोव्हियनने पश्चिमेकडील सत्तेचे केलेले एकत्रीकरण यांमुळे परस्पर संबंध ढासळले होते. अँक्टोवियनपूर्वी अँटनीने नंतर मांडलेले परिषदेसंबंधी प्रस्ताव ऑक्टोव्हियनने नाकारले.

उत्तरेच्या राजाशी (अँटिओकस) आणि दक्षिणेच्या राजाशी (टॉलेमी) झालेल्या राजनैतिक विवाहात वधू दक्षिणेकडील राजाने पुरवली होती; तर अँटनी (पूर्व) आणि ऑक्टोव्हियन (पश्चिम) यांच्या राजनैतिक विवाहात वधू पश्चिमेकडून पुरवली गेली. दोन्ही राजनैतिक विवाह अपयशी ठरले, आणि कन्या किंवा भगिनी पुरवणारा पक्ष शेवटी करार मोडणाऱ्या सत्तेवर विजयी ठरला.

तीघांची साक्ष

सेल्युसिड साम्राज्याच्या अखेरीस तिसरा असा एक करार झाला, ज्यामध्ये एकाच मेजावर असत्य बोलले गेले. हे पाचव्या सिरियन युद्धाच्या (२०२-१९५ इ.स.पू.) पार्श्वभूमीवर घडले, जेव्हा अँटिओकस तिसरा मॅग्नस याने इ.स.पू. २०४ मध्ये टॉलेमी चौथा फिलोपाटरच्या मृत्यूनंतर टॉलेमिक राज्याच्या दुर्बलतेचा फायदा उठविला. टॉलेमी पाचवा एपिफानेस (टॉलेमी पाचवा) बालवयात (सुमारे ५-६ वर्षांचा असताना) गादीवर आरूढ झाला, ज्यामुळे इजिप्त राज्यप्रतिनिधींच्या अधीन राहिले आणि अंतर्गत अराजकता, स्थानिक बंडे, आणि बाह्य धोक्यांपुढे असुरक्षित बनले.

पानियमच्या लढाईसारख्या (इ.स.पूर्व २००) विजयांनंतर अँटिओकस मॅग्नसने कोएले-सिरिया, पॅलेस्टाईन आणि आशिया मायनर येथील टॉलेमिक प्रदेशांचा मोठा भाग आधीच आक्रमण करून जिंकून घेतला होता. इजिप्त पूर्णपणे जिंकून घेण्याऐवजी (ज्यामुळे रोमन हस्तक्षेपाचा धोका होता, कारण रोम त्याच्यावर काही विशिष्ट प्रदेशांपासून दूर राहण्यासाठी दबाव आणत होता), त्याने “संरक्षक” व्यक्तिमत्त्वाच्या भूमिकेतून एक राजनैतिक वैवाहिक संधि साधण्याचा मार्ग अवलंबिला. इ.स.पूर्व १९७/१९५ मध्ये, युद्ध समाप्त करणाऱ्या शांतता कराराचा एक भाग म्हणून, अँटिओकस मॅग्नसने आपली अल्पवयीन कन्या क्लिओपात्रा प्रथम सायरा (जिला क्लिओपात्रा सायरा असेही म्हणत) हिचा साखरपुडा करून नंतर बालक टॉलेमी पाचवा याच्याशी विवाह लावून दिला (हा विवाह इ.स.पूर्व १९३ मध्ये राफिया येथे झाला; टॉलेमी १६ वर्षांचा होता, क्लिओपात्रा १० वर्षांची होती).

हे एका उदार कृतीच्या रूपात सादर करण्यात आले: अँटिओकसने स्वतःला तरुण राजाचा मित्र आणि “संरक्षक” म्हणून उभे केले, आशियातील आपली प्राप्ती कायम राखत शांतता सुनिश्चित केली. या विवाहामुळे त्याला आपल्या कन्येमार्फत इजिप्तवर अप्रत्यक्ष प्रभाव मिळाला (तिने आपल्या सेल्यूसिड वंशमूळांप्रती निष्ठावान राहून टॉलेमिक दरबारात सिरियापक्षीय स्वर बनावे, अशी त्याची आशा होती). ही युक्ती उलटी पडली, कारण क्लिओपात्राने आपल्या पित्याऐवजी आपल्या पतीचा आणि इजिप्तचा पक्ष घेतला, आणि त्यामुळे अँटिओकसच्या दीर्घकालीन नियंत्रणाला धक्का बसला. हे इ.स.पू. 40 मधील ब्रुंडिसियमच्या कराराचे प्रतिबिंब आहे आणि विविध प्रकारे रोमन घटनांशी संबंधित होते.

जशा प्रकारे अँटनीने जवळजवळ युद्धाच्या उंबरठ्यावर पोहोचलेल्या प्रतिस्पर्धी सत्तांना बांधून ठेवण्यासाठी ऑक्टोव्हिया (ऑक्टोव्हियनची बहीण) हिच्याशी विवाह केला, त्याचप्रमाणे अँटिओकसने आपल्या कन्येचा टॉलेमी V याच्याशी विवाह घडवून आणून तात्पुरत्या शांततेला आणि प्रादेशिक विभागणीला औपचारिक स्वरूप दिले (सेल्यूसिडांनी उत्तरेकडील जिंकलेले प्रदेश राखून ठेवले, तर टॉलेमीने दक्षिणेकडील इजिप्त कायम ठेवले).

अँटिओकसने बाल-राजा टोलेमी V याच्यावर (कौटुंबिक नातेसंबंधांच्या माध्यमातून) प्रत्यक्ष पालकत्वासारखी संरक्षकाची भूमिका बजावली; हे ऑक्टोव्हियनने (आणि त्रिमूर्तीने) सत्तेतील पोकळ्या किंवा परस्पर स्पर्धांच्या काळात

स्वतःची जशी भूमिका निर्माण केली, त्यासारखेच होते. दोन्ही प्रकरणांत, “अधिक बलवान” व्यक्तीने (अँटिओकस/ऑक्टोव्हियन) नातेसंबंधांच्या माध्यमातून असुरक्षित समकक्षावर प्रभाव व वर्चस्व मिळविण्याचा प्रयत्न केला. या दोन्ही व्यवस्था अल्पकालीन स्थैर्य घेऊन आल्या, परंतु अंतर्निहित अविश्वासामुळे दीर्घकाळ ‘यशस्वी ठरल्या नाहीत’—क्लिओपात्राने इजिप्तचा पक्ष घेतला (अँटिओकसचा हेतू निष्फळ ठरविला), तर अँटनीचे पूर्वेकडील लक्ष (क्लिओपात्रा VII) ऑक्टोव्हियनबरोबरच्या संबंधांच्या विघटनास कारणीभूत ठरले.

प्रतिनिधींच्या अधीन असलेल्या प्टोलमी पाचव्याच्या अल्पवयीन अवस्थेचा समांतर संबंध ज्युलियस सीझरच्या मृत्यूनंतर उद्भवलेल्या अस्थैर्याशी आहे (ज्यामुळे ट्रायम्बिहेरेटची स्थापना आणि सत्तासंघर्ष उद्भवले). बेरेनिसचे अँटिओकसशी झालेले विवाह दानिएल अध्याय अकरामधील सेल्यूसिड साम्राज्याच्या इतिहासाची सुरुवात दर्शविते, आणि अँटिओकस मॅग्नसच्या कन्येचे इजिप्तच्या बालराजाशी झालेले विवाह सेल्यूसिड साम्राज्याचा शेवट दर्शविते. मार्क अँटनी आणि ऑक्टोव्हिया यांच्या विवाहाचा अंत प्टोलेमिक राज्याच्या अंताचे चिन्ह ठरला. देवाच्या करारातील लोक म्हणून यहुदाचा अंत क्रूसावर झाला, आणि ते यहुदी राज्य मक्कब्यांपासून व त्यांनी रोमबरोबर केलेल्या करारापासून सुरू झाले. या सर्व भविष्यसूचक रेषा दानिएल अध्याय अकराच्या कथनात दर्शविलेल्या आहेत, आणि त्या सर्व चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाशी सुसंगत आहेत. पाचव्या वचनापासून बेरेनिसचा करार आपल्यासमोर येतो, जो पुढे अँटिओकस महान आणि त्याची कन्या क्लिओपात्रा सायरा हिच्या करारापर्यंत नेतो; आणि हे तेवीसाव्या वचनातील मक्कब्यांच्या इतिहासात घडते. अँटिओकस एपिफेनेसविरुद्ध त्यांच्या बंडामुळे, जो सेल्यूसिड वंशातील शेवटच्या शासकांपैकी एक होता, मक्कबी या वंशपरंपरेच्या रेषेचा भाग बनतात.

अँटिओकस एपिफानेस हा तोच अँटिओकस आहे जो इ.स.पू. १६८ मध्ये सहाव्या सिरियन युद्धाच्या काळात अलेक्झांड्रिया जवळ इजिप्तमध्ये होता. अँटिओकस एपिफानेसने इजिप्तवर आक्रमण केले होते आणि तो अलेक्झांड्रिया काबीज करण्याच्या उंबरठ्यावर होता. टॉलेमिक शासकांनी मदतीसाठी रोमकडे विनंती केली. रोमने सेनेटचा अंतिम इशारा पोहोचविण्यासाठी पॉपिलियस लाएनास याला पाठविले (फक्त एका लहान सहचरवर्गासह—कोणतेही सैन्य नव्हते); अँटिओकसने तात्काळ इजिप्त व सायप्रस येथून माघार घ्यावी, अन्यथा रोमशी युद्धाला सामोरे जावे. अँटिओकसला पत्र मिळाल्यावर त्याने आपल्या सल्लागारांशी सल्लामसलत करण्यासाठी वेळ मागितला, तेव्हा पॉपिलियसने—ज्याचे वर्णन कठोर व हुकूमशाही वृत्तीचा असे केले जाते—आपली चालण्याची काठी घेतली आणि राजाच्या पायांभोवती वाळूत एक वर्तुळ काढले. त्यानंतर त्याने जाहीर केले, “तू त्या वर्तुळाबाहेर पाऊल टाकण्यापूर्वी, सेनेटसमोर मांडण्यासाठी मला उत्तर दे.”

अर्थ स्पष्ट होता; रोमच्या मागण्यांना मान्यता न देता अंतियुखस त्या वर्तुळाबाहेर पडू शकत नव्हता—कराराशिवाय ते ओलांडणे म्हणजे युद्ध होय. स्तब्ध आणि अपमानित झालेला अंतियुखस क्षणभर संकोचला, परंतु नंतर त्याने पालन करण्यास संमती दिली, आपले सैन्य मिसरमधून मागे घेतले, आणि सिरियाकडे परतला. कूटनीतीचे हे धाडसी कृत्य (रोमच्या वाढत्या सामर्थ्यप्रतिष्ठेच्या पाठबळाने) युद्ध न करताच माघार घेण्यास भाग पाडणारे ठरले, आणि पूर्व भूमध्यसागरीय प्रदेशातील रोमच्या उदयास येत असलेल्या प्रभुत्वाचे दर्शन घडविणारे झाले. “वाळूत रेघ ओढणे” या वाक्प्रचाराच्या उगमाचा हा प्रसंग म्हणून व्यापकपणे उद्धृत केला जातो (जरी प्रत्यक्षात ते वर्तुळ होते).

अँटिओकस एपिफेनेस हाही दानिएल अकराच्या चौदाव्या वचनातील स्वतःला उच्च करणारी, पडणारी आणि दर्शन स्थापन करणारी सत्ता अशी प्रॉटेस्टंट समजुतीतील व्याख्या ठरला.

आणि त्या काळी दक्षिणेच्या राजाविरुद्ध अनेक जण उठून उभे राहतील; तसेच तुझ्या लोकांतील लुटारू दर्शन स्थापन करण्यासाठी स्वतःला उंचावतील; पण ते पडतील. दानिएल ११:१४.

अँटिओकस चतुर्थ एपिफानेस याने इ.स.पू. 175-164 या काळात राज्य केले, आणि तो सेल्यूसिड राजांच्या तेरा राजांपैकी आठवा होता. त्याने हेलेनवादी संस्कृती लादण्याचा आणि आपल्या साम्राज्याला ग्रीक धार्मिक प्रथांखाली एकत्रित करण्याचा प्रयत्न केला. इ.स.पू. 169 मध्ये त्याने मंदिराची लूट केली, यहुदी प्रथा (सुंता, शब्बाथाचे पालन, तोराहचा अभ्यास) यांवर बंदी घातली, आणि मूर्तिपूजक देवतांना बलिदाने अर्पण करण्यास भाग पाडले. इ.स.पू.

डिसेंबर 167 मध्ये त्याने मंदिरातील यहूदी होमार्पणाच्या वेदीवर मूर्तिपूजक वेदी (झ्यूससाठी) उभारली आणि इतर अपवित्र कृत्यांसह एका डुकराचे बलिदान केले. हे अपवित्रीकरण नियमपालक यहूद्यांसाठी शेवटचा निर्णायक आघात ठरले, कारण त्यांनी ते मंदिराच्या पवित्रतेचे आणि देवाच्या नियमशास्त्राचे परम उल्लंघन असे मानले. यामुळे तत्काळ प्रतिकार पेटला, जेव्हा मट्टथियास (मोदीन येथील एक याजक) याने मूर्तिपूजक देवतांना बलिदान अर्पण करण्याच्या सेल्युसिड अधिकाऱ्याच्या आदेशास नकार दिला आणि एका धर्मत्यागी यहूद्याला व त्या अधिकाऱ्याला ठार मारले, आणि नंतर आपल्या पुत्रांसह (भावी मकाबी) डोंगरांकडे पळ काढला. यामुळे इ.स.पू. 167-160 या काळातील छापामार युद्ध आणि बंडाला सुरुवात झाली, ज्याचा उद्देश यहूदी उपासना पुनर्स्थापित करणे हा होता; परिणामी, यहूदा मकाबीच्या नेतृत्वाखाली इ.स.पू. 164 मध्ये मंदिराचे पुनःसमर्पण (हनुक्का) करण्यात आले.

सेल्युकिड साम्राज्याच्या प्रारंभी आणि समाप्तीच्या काळात, कूटनीतिक विवाहाद्वारे दर्शविला गेलेला एक महत्त्वपूर्ण करार होता, ज्यामध्ये पूर्व आणि पश्चिम, अथवा उत्तर आणि दक्षिण, अशा विभागणीचा घटक अंतर्भूत होता. सेल्युकिड साम्राज्य क्षीण होत असताना, अँटिओकस एपिफेनेस उदयोन्मुख रोमन सत्तेचे प्रतीक बनतो, आणि मक्कबी लोकांच्या संतापाचा केंद्रबिंदू ठरतो. पुढे इतिहासात तो त्या भविष्यवाणीतील प्रतीकाचा बनावटी प्रतिकार ठरतो, जे दर्शन स्थापन करते. अकराव्या अध्यायातील बावीसाव्या वचनातील सत्ता त्या वेळी खंडित होते, जेव्हा कराराचा अधिपती खंडित झाला.

आणि पूराच्या भुजांनी ते त्याच्या समोरून वाहून नेले जातील, आणि त्यांचा चुराडा केला जाईल; हो, कराराचा अधिपतीही. दानियेल 11:22.

अँटिओकस एपिफेनेसचे राज्य इ.स.पू. १६४ मध्ये संपले, ख्रिस्ताच्या, म्हणजे "कराराच्या अधिपतीच्या", कूसावर "भंग" होण्याच्या जवळजवळ दोनशे वर्षे आधी. येथे आम्ही लक्षात आणून द्यावयाची गोष्ट ही आहे की, सेल्युसिड साम्राज्याचा आरंभ आणि अंत हे एका राजनैतिक करार-विवाहाने झाले, ज्यामध्ये त्या दोन्ही पक्षांतील कपट हा ऐतिहासिक नोंदीचा विषय आहे. अँटिओकस एपिफेनेसच्या राज्यकाळात मक्कबी बंडाची सुरुवात झाली, ज्याने अमेरिकन क्रांतीचे प्रतिकार दर्शविले. मक्कबींच्या इतिहासात, सेल्युसिड सत्तेचा जू झुगारून देण्यासाठी त्यांच्या संघर्षात रोमबरोबर झालेला एक महत्त्वपूर्ण करार समाविष्ट होता. ज्या वचनात त्या कराराची थेट ओळख पटते, तेच वचन रोम हा कपटाने वागत होता, म्हणजे कराराच्या मेजावर असत्य बोलत होता, असे थेट दर्शविते.

आणि त्याच्याबरोबर करार केल्यानंतर तो कपटाने वागेल; कारण तो वर येईल आणि अल्प लोकांच्या सहाय्याने बलवान होईल. दानियेल 11:23.

चाळिसाव्या वचनातील शेवटच्या काळापूर्वी येणाऱ्या प्रत्येक भविष्यवाणीच्या ओळीत एक मोडलेला करार अंतर्भूत आहे. उरियाह स्मिथ यांनी तीसाव्या वचनातील "जे पवित्र कराराचा त्याग करतात" या वाक्यांशाविषयी टिप्पणी करताना पुढील नोंद केली आहे:

"'कराराविरुद्ध संताप;' म्हणजे पवित्र शास्त्रे, कराराचे पुस्तक. अशा प्रकारची एक क्रांती रोममध्ये घडून आली. रोम जिंकणाऱ्या हेरुली, गॉथ, आणि वँडल यांनी अरियन विश्वास स्वीकारला आणि ते कॅथोलिक चर्चचे शत्रू बनले. विशेषतः या विधर्माचा समूळ नाश करण्याच्या उद्देशानेच जस्टिनियनने पोपला चर्चचा प्रमुख व विधर्माचा सुधारक असे जाहीर केले. लवकरच बायबल हे एक धोकादायक पुस्तक मानले जाऊ लागले, जे सामान्य लोकांनी वाचू नये; परंतु वादग्रस्त सर्व प्रश्न पोपकडे सादर केले जावेत, असे ठरविण्यात आले. अशा रीतीने देवाच्या वचनावर अपमान रचला गेला. आणि रोमचे सम्राट—ज्याचा पूर्वेकडील विभाग अद्याप चालू होता—यांनी कराराचा त्याग केलेल्या व महान धर्मत्यागाची रचना झालेल्या रोमच्या चर्चशी संगनमत केले, किंवा तिला मूक संमती दिली, 'विधर्म' दडपून टाकण्याच्या हेतूने. इ.स. ५३८ मध्ये, त्या वेळी रोमचा ताबा ज्यांच्याकडे होता त्या अरियन गॉथांचा पराभव झाल्यामुळे पापाचा मनुष्य आपल्या उद्धट सिंहासनावर उभा करण्यात आला." उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 281.

दानीएल अकराव्या अध्यायातील पाचवे वचन इतिहासाची ती रेषा ओळख करून देते, जिथे दक्षिणेचा राजा एका कराराचे प्रतीक म्हणून राजनैतिक वधू पुरवितो; हा करार नंतर उत्तरेच्या राजाने मोडला. दक्षिणेच्या राजाची प्रतिशोधार्थक कृती ही १७९८ मध्ये पोपसत्ताक उत्तरेच्या राजाविरुद्ध नेपोलियनच्या आध्यात्मिक दक्षिणेच्या राजाच्या प्रतिशोधाची प्रतिरूप होती. पाचव्या ते नवव्या वचनांतील मोडलेला करार हा नेपोलियनच्या मोडलेल्या टोर्लेटिनोच्या कराराचे प्रतिरूप होता, ज्याने पुढे नाटोकडून मोडलेल्या कराराविषयी पुतिनच्या दाव्याचे प्रतिरूपत्व धारण केले. नेपोलियनचा प्रतिशोध हा २०१४ मध्ये युक्रेनविरुद्ध पुतिनच्या प्रतिशोधाचे प्रतिरूप होता. दहाव्या वचनातील अँटिओकस मॅग्नसचा प्रतिशोध, ज्याने चौथे सीरियन युद्ध समाप्त केले, तो १७९८ मधील नेपोलियनशी आणि २०१४ मधील पुतिनशीही सुसंगत आहे. इ.स.पू. २०० मधील पंधराव्या वचनातील पानियमच्या युद्धानंतर, अँटिओकसने सैन्य जमिनीवर न उतरविता इजिप्तला आपल्या अधिपत्याखाली आणण्याच्या गुप्त हेतूने एक राजनैतिक विवाह घडवून आणला. अँटिओकस मॅग्नसचे सिंहासन त्याच्या पुत्राकडे गेले; त्या पुत्राची हत्या झाली, आणि त्यामुळे अँटिओकस मॅग्नसचा धाकटा पुत्र, अँटिओकस एपिफेनेस, सिंहासनावर आला. ग्रीक प्रथा आणि धर्म अंमलात आणण्याच्या त्याच्या कृतींमुळे मक्काबी बंड उसळले, ज्यामुळे तेवीसाव्या वचनातील रोमबरोबरचा कपटी करार घडून आला. चौवीसावे वचन मूर्तिपूजक रोमचा परिचय करून देते आणि अँटोनी व ऑगस्टस यांच्या असत्याच्या मेजाची ओळख करून देते. तिसाव्या वचनात मूर्तिपूजक रोम पोपसत्ताक मंडळीशी संवादात प्रवेश करतो; त्यांची नोंद पवित्र करार मोडणारे म्हणून केलेली आहे.

चौवीस ते तीस हे पदे पगन रोमाची साक्ष आहेत, आणि एकतीस ते चाळीस ही पदे पोपसत्ताधारी रोमाची साक्ष प्रदान करतात. दानियेल अकरावा अध्याय, पहिले पद ते चाळीसावे पद, यांतील प्रत्येक ओळ ही अशी भविष्यवाणीची ओळ आहे, जी चाळीसाव्या पदाच्या गुप्त इतिहासात लागू होते. सेल्यूसिड राज्याची ओळ, टॉलेमिक राज्याची ओळ, मक्काबी लोकांच्या यहुदी राज्याची ओळ, पगन रोमाची ओळ आणि पोपसत्ताधारी रोमाची ओळ—या सर्व 1989 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास स्पष्ट करतात. त्या प्रत्येक ओळी त्या इतिहासातील एक मुख्य घटक म्हणून मोडलेला करार ओळखून देतात.

रोमच दानियेल अकराव्या अध्यायातील दर्शनाची स्थापना करतो, आणि मूर्तिपूजक तसेच पोपसत्ताक रोम यांचे कपटपूर्ण भविष्यवाणीतील करार प्रगतिशील असल्याचे आणि रोमने त्यांच्या अनुक्रमे व भिन्न भविष्यसूचक कालखंडांसाठी सर्वोच्च राज्य करण्यापूर्वी घडल्याचे चिन्हांकित केलेले आहेत. या दोन्ही सत्तांनी त्यांच्या सर्वोच्चत्वाच्या भविष्यसूचक कालखंडाची सुरुवात त्यांच्या तिसऱ्या अडथळ्यावर मात झाल्यावरच होते असे दर्शविले. युनायटेड स्टेट्समध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्यापूर्वी दोन सत्तांमध्ये कपटाचा एक करार होईल. चार वेळा या दोन सत्ता दक्षिणेचा राजा आणि उत्तरेचा राजा ठरल्या आहेत—एकदा यहुदाच्या गौरवशाली देश आणि रोम यांच्यामध्ये, एकदा रोमन त्रयी-सत्तेच्या दोन भागांमध्ये, आणि एकदा मूर्तिपूजक व पोपसत्ताक रोम यांच्यामध्ये. रोमसंबंधी या दोन्ही कपटपूर्ण करारांमध्ये, प्रत्यक्षात तो रोमन साम्राज्याच्या एका अर्ध्या भाग आणि दुसऱ्या अर्ध्या भाग यांच्यातील करार होता—पूर्वेतील अँटनी, पश्चिमेतील ऑगस्टस, किंवा पूर्वेतील मूर्तिपूजक रोम आणि पश्चिमेतील पोपसत्ताक रोम. उत्तरेचा व दक्षिणेचा राजा यांच्यामधील कपटाचे चार करार—त्यांपैकी दोन पूर्वेचा व पश्चिमेचा राजा यांच्यामध्ये, आणि एक लवकरच उत्तरेचा राजा होऊ पाहणारा व गौरवशाली देश यांच्यामध्ये.

याप्रमाणे दानियेलच्या पुस्तकावरील आमचे प्रारंभिक सादरीकरण समाप्त होते. पानियम मालिका ही दानियेलच्या पुस्तकावरील मालिकेचा समारोप दर्शविते, जी चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाची प्रस्तावना आहे; त्याचा आपण पुढील लेखात विचार करीत राहू.